

آمریکامی داند سلیمانی مانع سقوط بغداد شد

صفحه هفت را بخوانید

روزنامه خبری تحلیلی، دانشگاهی صبح ایران
صدای نخبگان، نگاه جوانان

۱۶ صفحه
۶۰۰ تومان

شماره مسلسل ۳۳۴۲
دوشنبه ۱۹ فروردین ۱۳۹۸
۲ شعبان ۱۴۴۰
۸ آوریل ۲۰۱۹
شماره ۲۷۲۶

www.fdn.ir | Mon | 8 Apr 2019 | vol.10 | No. 2736 | 16 Pages

سپاه، ارتش و نیروهای مردمی در مقابل خطر سیلاب
برخی شهرهای استان خوزستان بسیج شده‌اند

ستاد نسوم خردادی‌ها

«۱، ۱۶»

تراژدی شورای شهر و پروژه‌های
دوره قبلی شهرداری

توقف مترو در ایستگاه
سیاسی بازی شورا

«۲»

دکتر طهرانچی با حضور در شهر سیل‌زده پلدختر تاکید کرد

ماشین آلات و تجهیزات دانشگاه آزاد
اسلامی در اختیار نیروهای جهادی

دغدغه مارسیدگی به دانشجویان سیل‌زده است

مطالبه شهریه فعلا مطرح نخواهد شد

«۳»

حامد عنقا نویسنده و تهیه‌کننده سریال نوروز ۹۸

در گفت‌وگو با «فرهیختگان»:

بر سر دوراهی

مثلث عشقی ندارد

«۴»

« نگاه

لزوم اقدامات روانشناسی برای مردم حادثه‌دیده

تخلیه شدند و برای توزیع غذا تمرکزمان بیشتر
بر این دو روستا بود.

باید پیش‌تر رودخانه‌ها مسدود لایروبی قرار
می‌گرفت و الان چاره‌ای جز تخلیه روستاها
نداریم. هدف اصلی ما از ایجاد سیل‌بندها
همان ابتدا نیز مشخص بود که حجم آب از
در برخی نقاط روستایی سوسنگرد این بود که
بتوانیم بیشتر به اهالی نزدیک شویم و آنها را
برای تخلیه منازل خود قانع کنیم؛ چراکه از
همان ابتدا نیز مشخص بود که حجم آب از
سیل‌بندها عبور خواهد کرد و می‌دانستیم قطعا
سیل‌بندها نمی‌توانند جلوی عبور آب را بگیرند
و الان نیز شهرستان سوسنگرد، بوستان و دو
شهرستان دیگر تخلیه شده‌اند و از آنجا که در
خوزستان اردوگاه‌های راهیان نور را داریم هیچ
مشکلی از بابت اسکان مردم نداریم و حتی در
همان دورانی که شوش با مشکل سیل روبه‌رو
شد، نقاتی برای اسکان مردم مشخص شده
بود؛ اما مشکل اصلی این است که الان فصل
برداشت محصول کشاورزان این مناطق رسیده
و از این بابت مشکلاتی داشتیم.

گروه‌های جهادی همه واحدهای دانشگاه آزاد
اسلامی استان خوزستان فعال هستند و ما نیز
از همان ابتدا بیشتر تمرکز خود را در شهرستان
سوسنگرد گذاشتیم و برنامه‌ریزی‌مان به گونه‌ای
بود که هر گروه جهادی بیشتر از سه روز در منطقه
نماند و دلیل این امر هم آن است که واقعا حجم
کار بسیار سنگین است؛ با این حال هر روز ۵۰
تا ۱۰۰ نفر در منطقه حضور داشتند ولی الان
که در سوسنگرد اخطار تخلیه صادر شده، مجبور
هستیم تمرکزمان را روی آماده‌سازی یادمان

هویزه بگذاریم.

در مجموع بیش از ۳۰۰ نفر از دانشجویان
دانشگاه آزاد اسلامی در نقاط مشخص شده
مستقر هستند، البته باید بگویم برای ایجاد
سیل‌بندها با مشکلی از بابت تجهیزات روبه‌رو
نبودیم؛ اما برای آماده‌سازی یادمان هویزه
پیش‌بینی‌مان این است که هم گروه‌های
جهادی خواهند و هم تیم‌های پزشکی
را در یادمان مستقر کنیم؛ چراکه با استقرار
خانواده‌های سیل‌زده در ایسن یادمان، بحث
امدادسانی متفاوت می‌شود و حتی باید در
حوزه خدمات‌رسانی روانپزشکی نیز وارد شویم،
البته بعد از اسکان خانواده‌ها در یادمان‌ها و
کاهش سطح آب در شهرستان سوسنگرد مجدا
گروه‌های جهادی به این منطقه بازمی‌گردند تا
بودیم و نیساز بود به‌طور مرتب با اهالی‌شان
انجام دهیم تا شرایط برای بازگشت خانواده‌ها
مهیا شود.

محسن فروتن

دبیر شورای هماهنگی بسیج دانشگاه آزاد اسلامی خوزستان

تا جمعه، ۱۶ فروردین ماه تمرکزمان
بر این بود که دانشجویان واحدهای
دانشگاه آزاد اسلامی استان خوزستان را در
شهرستان سوسنگرد متمرکز کنیم، اما از
جمعه به‌خاطر اتفاقی که رخ داد ناچار به
تخلیه این شهرستان شدیم و تا روز شنبه اکثر
روستاهای سوسنگرد و خود شهرستان تخلیه
شد. همچنین مقرر شد یادمان هویزه را آماده
کنیم تا بتوانیم از این یادمان به‌ پیگیری
اقدامات بپردازیم.

استان خوزستان وسعت زیادی دارد و با توجه به
ضعف‌های صورت گرفته از سوی دستگاه‌ها در
حوزه لایروبی رودخانه‌ها، مجبور شدیم با کمک
اهالی روستا سیل‌بندهایی را که سال‌های سال
ترمیم نشده بودند مورد بازسازی قرار دهیم
و حتی در داخل خود سوسنگرد نیز سیل‌بندهای
جدیدی را ایجاد کردیم و از آنجا که آب از داخل
سوسنگرد می‌گذرد ناچار به این کار شدیم تا
بتوانیم مسیر آب را به سمت بیابان‌های اطراف
ببریم اما بعد از اینکه سطح آب بیش از حد
افزایش یافت و سیل‌بندها شکسته شد، به سمت
ایجاد مناطق اضطراری برای اسکان مردم رفتم
و الان نیز همان‌طور که گفتیم تمرکزمان روی
آماده‌سازی یادمان هویزه و ایجاد سرویس‌های
بهداشتی بیشتر است.

در خود واحدهای دانشگاه آزاد اسلامی استان
نیز اقداماتی انجام دادیم، به‌طور مثال در واحد
اهواز غرفه‌هایی را برای جمع‌آوری کمک‌ها ایجاد
کردیم که با استقبال بسیار خوبی نیز همراه شد؛
و همچنین پوششی دانشجویی را راه‌اندازی کردیم
و با توجه به اینکه استان بیش از دوهزار دانشجو
دارد و اگر هر دانشجو تنها هزار تومان به این
پوش کمک کند، مبلغ قابل توجهی می‌شود،
قرار است این کمک‌های مالی را در حوزه تامین
غذا و آماده‌سازی نقاتی مانند یادمان هویزه
هزینه کنیم.

در منطقه سوسنگرد به‌خصوص روستاهای
شاکریه و سبجانیه با توجه به اتفاقی که در
سال ۹۵ برای این دو روستا رخ داده بود و هنوز
خسارت‌های سیل آن سال پرداخته نشده بود،
برای تخلیه این دو روستا با مشکلاتی مواجه
بودیم و نیساز بود به‌طور مرتب با اهالی‌شان
صحبت کنیم تا بتوانیم آنها را برای تخلیه منازل
خود قانع کنیم، البته در نهایت این دو روستا نیز

عجایب شهر

شاهدشان بودیم اما گرفتاری مردم شهر
پلدختر روی پشت‌بام‌هایشان و درخواست
کمک از آدم‌های در ساحل از همه دلخراش‌تر
بود. همین صحنه‌ها بود که باز غیرت دیگر
مردم شهرهای بزرگ و کوچک را به رخ کشید
و سیل کمک‌های مردمی و نیروهای جهادی
را به سمت این شهر کوچک رهسپار کرد.

این که این سطور را می‌خوانید نزدیک
به ۱۰ روز از آن صحنه‌ها گذشته است اما
مردم شهر پلدختر همچنان درگیر این سیل
ویرانگر هستند؛ نیروهای بسیج، سپاه، ارتش،
نیروی انتظامی، هلال احمر، دولت و خود
مردم شبانه‌روز مشغولند که شاید اندکی از
گل و لای مانده در کوچه‌پس کوچه‌های شهر
را لایروبی کنند، اما وقتی در این کوچه‌های
قدم می‌گذاریم، می‌فهمید که این همه تلاش
بازهم نیاز به افزایش دارد. واقعا تا خدوتان به
پلدختر نیایید نمی‌فهمید معنی ویرانی یعنی
چه! چطور خانهای تا سقف در گل فرو می‌رود
و اهل خانه مجبور به ترک آن می‌شوند و باید
منتظر بمانند دستی به یاری آنها بشتابند. نه‌نه،
بازهم اشتباه برداشت نکنید؛ دست‌های زیادی
به‌سوی این مردم شتافته است اما نیاز است
که هر روز بیشتر شود تا قبل از خشک‌شدن
گل‌های خانه‌ها، همه بخش‌های شهر لایروبی
شود. اگر در روزهای آینده تصمیم گرفتید که
برای کمک به مردم شهر پلدختر، راهی این
دیار شوید، بداندید که شهر به دو بخش تقسیم
شده است؛ ستادی و اجرایی. بخش ستادی
شهر قسمت‌هایی است که در بستر رودخانه
نبوده‌اند و آسیب چندانی ندیده‌اند اما همین
که از پل اصلی شهر رد شوید وارد بخش اجرایی
خواهید شد و مردان و زنانی را می‌بینید که
همپای مسئولان بیل در دست گرفته‌اند و
گل‌ها را به سمتی منتقل می‌کنند، خسته‌اند
اما دست از تلاش نمی‌کشند و این همدلی از
عجایب این روزگار پربنج و خم است. شما هم
می‌توانید به آنها بپیوندید و کمک‌حال‌شان
باشید اما برای روند درست در اجرا، به اعضای
خانواده بزرگ دانشگاه آزاد اسلامی پیشنهاد

می‌کنم به فراگاه مدیریت بحران سیل لرستان
دانشگاه آزاد اسلامی سری بزنند و به نیروهای
مستقر در این شهر کمک برسانند.
در آخر هم اگر به هر دلیلی نتوانستید سری به
این مناطق بزنید از همین گوشی موبایل‌تان
دل آنها را گرم کنید و در فضای مجازی‌تان با
زدن هشتگ #یارلرستانیم به آنها نشان دهید
که همه ایران سرای من است.

امیر حسین مصلحی

دبیر گروه ضلالم

نه‌نه! اشتباه برداشت نکنید، قرار نیست
اینجا از تاریکی‌های جامعه بخوانید که
چطور مردم در خرج نان شب مانده‌اند و عده‌ای
نمی‌دانند پول‌شان را چطور خرج کنند یا چطور
زندانی‌ای از اعدام نجات داده می‌شود.
این چند سطر که امیدوارم زیاد وقت‌تان
را نگیرد ماجرای مردان و زنانی است که
اگرچه دچار تاریکی شده‌اند اما از همین
تاریکی برای خود روزنه‌ای از نور باز کرده‌اند
و در کنار هم پید واحدی شده‌اند که هر فرد
پشان نزدیک می‌شوی قدرت منسجم‌شده
در مشت‌شان را بیشتر حس خواهی کرد.
راستش به ناچار مجبورم از تاریکی شروع کنم،
نه‌نه، این‌بار اشتباه برداشت کنید؛ منظورم از
سیلاب‌های سایر استان‌ها آن هم به‌دلیل نبود پوشش
گیاهی کافی در مسیر آب به رودهای خوزستان، از علت‌های
اصلی بروز وضعیت فعلی هستند. عدم تطابق ورودی و
خروجی سدها، ایجاد سیل مصنوعی توسط سدها، عدم
ظرفیت مناسب بستر رودخانه‌های پایین‌دست و... همه
به‌عنوان علت وضع موجود بیان می‌شوند. برخی از مسئولان
هم مضاف بر اینها وضع موجود را حاصل سیاست‌های
مسئولان استانی می‌دانند، برای مثال مسعود اسدی، رئیس
مجمع هماهنگی تشکل‌های کشاورزی کشور، استاندار و
سیاست‌های استانداری خوزستان را علت اصلی سرازیر شدن
سیلاب در این استان می‌داند و می‌گوید: «سیلاب بهمن‌ماه
را با حداقل خسارت پشت‌سر گذاشتیم و باید در اسفندماه
نیز نسبت به ادامه رهاسازی آب از سد در اقدام می‌شد و
خروجی آب در رود کرخه افزایش می‌یافت اما این‌طور نشد.
به‌زعم استاندار با این کار خسارت کمتری به کشاورزان وارد
می‌شود، اما باید می‌دانست با یک خسارت حداقلی در آن
زمان می‌شد جلوی فاجعه‌ای که امروز در حوزه در ایجاد شده
را گرفت. بعد از سیلاب ۲۰ بهمن تا سیل بعدی در اسفندماه
حجم روخانه‌ها کم شد و آب را با این هدف که خسارت به
بخش کشاورزی کم شود، پشت سدها نگه داشتند. اگر
آن زمان خروجی سدها را روی ۱۵۰۰ متر مکعب بر ثانیه
تنظیم می‌کردیم مجبور نبودیم اکنون ۳۳۵۰ متر مکعب
بر ثانیه را تجربه کنیم.»

با جمع‌بندی وضع موجود و اطلاع نسبی تا این لحظه از
وضعیت خوزستان، دل‌نگرانی‌ها نسبت به آنچه در این استان
رخ می‌دهد، بیشتر و بیشتر می‌شود و تمام ایل دل‌نگران
خوزستان هستند.

ایران چشم‌نگران خوزستان

ابوالقاسم رحمانی

روزنامه‌نگار

این که ایران دل‌نگران خوزستان است را بنویسیم و
بگوییم نه‌بیراه گفته‌ایم و نه بی‌ربط نوشته‌ایم. سرعت
انتشار اخبار و تصاویر و فیلم‌ها از مناطق مختلف خوزستان
آنقدر بالاست که قدرت تجزیه و تحلیل وضعیت کلی استان و
بخش مختلف درگیر با سیلاب آن کار دشواری است. بنابر
آنچه از سویی منابع معتبر مخابره می‌شود اصل واقعه و
مخاطرات سیل در سه تا چهار شهرستان استان خوزستان
یعنی شوش، اهواز، دشت‌آزادگان و بخش‌های مختلف این
شهرستان هاست که کانون اصلی سیلاب‌ها هستند. از طرفی
این مناطق از لحاظ تعدد و تعداد روستاها و جمعیتی را که در
خودجای داده‌اند از مناطق پرروستا و پرجمعیت استان هستند
و به‌همین خاطر حساسیت‌ها نسبت به شرایط موجود بالاست.
اما سواى جمعیت‌بالا و وضعیت بحرانی موجود، عواملی وجود
دارند که این شرایط را بحرانی‌تر و امر ساماندهی را سخت‌تر
می‌کنند. در گفت‌وگو با حاضران در محل و طبق اخبار منتشر
نشده، یکی از موضوعاتی که باعث خطرآفرینی در مناطق
مذکور شده است، عدم توجه مردم و سکنه این مناطق به
اخطارها و درخواست‌های تخلیه از سوی مسئولان است. البته
این بی‌توجهی غلل مختلفی دارد. برخی از ساکنان مناطق
درگیر با سیلاب به دلیل بی‌اعتمادی به مسئولان استانی و
ملی، برخی دیگر به دلیل بی‌توجهی و سهل‌پنداری و عدم درک
وضعیت بحرانی، بعضی به‌خاطر حفاظت و حراست از وسایل
و اموال و دارایی‌ها و برخی دیگر هم به‌خاطر گوش‌سپاری
به گفته‌های اعضای برخی گروهک‌های تجزیه‌طلب حاضر
به ترک منازل و مناطق محل سکونت خود نیستند و همین
روند ساماندهی و مدیریت اوضاع را برای مسئولان حاضر در
محل سخت کرده است.

جداى از موضوع بی‌اعتنایی‌های مردمی نسبت به خطرانی
که آنها را تهدید می‌کند، مشکلات دیگری نیز در مناطق
سیل‌زده وجود دارد. یکی از آنها انحراف ایجاد کردن در
مسیر حرکت جریان آب توسط مردم و گروه‌های مردمی و
ساکن مناطق است. مردم برای اینکه جریان آب به سمت
زمین‌های کشاورزی و زراعی آنها نرود و همچون سیل سال
۹۵ دچار مشکل نشوند و دسترنج سالانه‌شان را از دست
نهند و چشم انتظار کمک‌های نرسیده دولتی نمانند، آب
را به سمت شهرها هدایت می‌کنند.

یکی دیگر از نگرانی‌ها تعداد بالای افرادی است که به تبعیت
از اخطارها و درخواست‌ها، محل و منطقه سکونت‌شان را ترک
کرده‌وبی‌خانمان شده‌اند و در جست‌وجوی سرپناه هستند.
باینکه مناطق تحت اختیار راهیان نور هم آماده پذیرش مردم
است اما به‌خاطر خواست مردم برای نزدیک‌بودن به محل
سکونت‌شان مناطق دیگری هم آماده شده است و مشکل
کمبود ظرفیت وجود ندارد و تنها تهدیدی که در این مناطق
تعبیه‌شده احساس می‌شود سطح خدمات و کمبودهای